

רבי עקיבא ורחל

עקיבא היה רועה צאן. הוא רעה את עדריו של איש ירושלמי עשיר ולו שם משונה, פלבא שבוע. לכלבא שבוע היה כסף רב ורכוש, וגם בת מוצלחת – רחל. לרחל היו מחזורים רבים, אך היא לא התעניינה בהם. מפל הבחורים מצא חן בעיניה אחד – עקיבא הרועה. עקיבא, אמרה פלבה, הוא איש צנוע ומעולה. אין לי ספק כי לו ניתנה לו ההזדמנות ללמוד – היה למלומד גדול ולמנהיג.

הלכה רחל אל עקיבא ואמרה לו: "אם אהיה לך לאישה תלך ללמוד?"

אמר לה עקיבא: "כן."

למחרת הלכו השניים ונישאו בקטר, כי ידעו שהדבר לא ימצא חן בעיני פלבא שבוע.

ואמנם פלבא שבוע כעס מאוד. הוא סילק את בתו מביתו, ואף נדר נדר לנשל אותה מפל רכושו – לא לתת לה דבר נחצי דבר מן הרכוש הרב שצבר.

כך, בלי בית ובלי רכוש, הקלו עקיבא ורחל לחיות יחד, ובחורף, עם בוא הכפור והגשמים, ישנו במתבן. שם, במתבן, על ערימת חציר, ליטף עקיבא את שער אשתו ואמר: "הו, רעייתי, את כל כך נפלאה, ולי אין דבר לתת לך. אילו היה לי כסף הייתי קונה לך תכשיט מיוחד ושמו 'ירושלים של זהב!'"

עוד הם מדברים ומביטים זה בעיני זה, והנה בא אדם לבוש פלויים ועמד בפנתח המתבן.

"סליחה", אמר, "אולי תוכלו לעזור לי. אשתי ילדה זה עתה, ומיטה אין לנו ואף לא תבן להשכיבה עליו. תוכלו לתת לנו מעט תבן?"

"בספק לב", ענו השניים, ולא ידעו כי היה זה אלנה הנביא.

"ראי", אמר עקיבא משהלך האיש, "יש אנשים שאף תבן אין להם."

אמרה רחל: "נכון. וכעת, עשה את שהבטחת לי – לך לבית המדרש ולמד."

ר' עקיבא חוזר הביתה

שנים עשרה שנים ארוכות למד עקיבא בבית המדרש, למד ולמד עד שהיה לרב מלומד וגדול, ולו שנים עשר אלף תלמידים. אז ורק אז ידע שהגיעה השעה לשוב אל עירו ואל ביתו.

שמחו אנשי ירושלים ויצאו לרחובות לקדם את פניו.

שמעה זאת רחל ואף היא מיהרה לצאת לקראתו.

"ככה, לבושה בסמרטוטים, את יוצאת לפגוש את בעלך שלא ראה אותך שנים רבות?"
לעגו לה השכנות, "הוא לא יזכה אותך... אולי תרצי שנשאיל לך בגדים נאים?"

אמרה רחל: "לא, תודה. אלו בגדיי היחידים... אבל עקיבא בעלי יכיר אותי ויאהב אותי גם כן! מי כמוהו יודע כי העיקר אינו הבגד, אלא האדם שפתוכו."

וכך, לבושה בבגדיה, פילסה לה רחל דרך בהמון שהקיף את ר' עקיבא.

"זווי, אישה עלובה!" קראו התלמידים ודחפו אותה.

אבל ר' עקיבא הפיר אותה מיד. הוא חיבק אותה ונעַר בתלמידיו: "הניחו לה מיד! כל התורה שלמדתי, וגם כל התורה שלמדתם ממני – שלה היא! כל חוכמתי נידיעותיי בזכותה."

כלבא שבוע נפגש עם ר' עקיבא

בינתיים שמע פלבא שבוע כי רב דגול הגיע אל העיר, והחליט: אלך אליו ואתייעץ איתו, כי יש בי חרטה על הנדר שנדרתי ועל הסבל שגרמתי לבתי.

הלך פלבא שבוע וסיפר לר' עקיבא על הנדר שנדר.

שאל אותו ר' עקיבא: "אילו ידעת אז כי בעלה של בתך יהיה מלומד גדול, האם עדיין היית נודר אותו נדר?"

אמר פלבא שבוע: "לא ולא. אפילו היה יודע פרק אחד של תורה לא הייתי נודר אותו נדר."

אמר ר' עקיבא: "נתמזל מזלך. אני הוא האיש."

"אתה?!" התבונן פלבא שבוע בתנוו, רועה צאנו לשעבר. לרגע התקשה להאמין בדבר, אך מיד חיפקו, פָרַע בָּרַךְ ונָשַׁק לו על רגליו, וגם נתן לו ולרחל מחצית מרכושו: בית וְכֶסֶף, שדות ומטעים, וכמובן – המון עזים!